

IN MEMORIAM MAURITS MINKEMA

Op 5 augustus dit jaar ontviel ons, vaste tellers op de Hondsbosche Zeewering, een van onze meest gewaardeerde en onverschrokken medewerkers. Gedurende bijna 15 jaar reeds was Maurits tijdens de vaak lange en saaië teldagen onze vaste metgezel op het fameuze terras van paviljoen Minkema. Ofschoon onduidelijk bleef of hij werkelijk begreep wat er zich daar allemaal aan baanbrekend ornithologisch werk afspeelde, heeft hij met stelligheid van ons allen de meeste uren aan zee doorgebracht. Het laatste half jaar was hem langzamerhand wel aan te zien, dat de last der jaren begon te tellen. Zijn pas was beduidend trager geworden en de flitsende sprong, waarmee hij zich in zijn gloriejaren op de ballustrade bracht, aldus het beeld op zee van menig waarnemer verduisterend, werd in deze tijd maar zelden meer gezien. Het dier was duidelijk vermagerd en moegestreden. Laten we hopen dat het verlossende spuitje hem een gewaardeerde plaats heeft opgeleverd onder de katten op de Eeuwige Zeetrekposten.

R.I.P.

NP